

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Májusi eső.

Ennek a háborúnak gigászi arányait, hatalmas számadatait egész komplexumát véges emberi ésszel aligha lehetne dirigálni. Mi és szövetségeseink megteszünk mindent, amit megtehetünk, ami erőnkől telik, de úgy hisszük, sőt úgy látjuk, ez nem volna elég ahhoz, hogy a végső döntő győzelmet kivívjuk.

Ebben a háborúban az emberi tudáshoz, az emberi erőhöz az isteni támogatásnak is kell csatlakoznia. És úgy látszik isteni támogatás most már végleg mihozzánk csatlakozott.

Az a langyos meleg eső, amelyet mi és az egész ország mindig májusban vár, idén már április végén megérkezett és ez az eső megszabadított bennünket legnyomasztóbb érzésünktől, legaggasztóbb gondunktól, attól, hogy mi lesz a természettel. Ez a meleg eső, amelyet a természet zúditott le a magyar termőföldre, felér bármilyen nagy diadallal.

Mert ahogy mi figyeljük vezérkara-

ink hivatalos jelentéseit, legalább annyira figyelik a vezérkar tagjai az időjárásról szóló, máskor annyira ki-nevetett rovatot és jelentéseket.

Amennyire ma meglehet állapítani, Magyarországon most két hónappal az aratás előtt nagyszerű termésre vannak kilátások. Természetesen ezek a kilátások még változhatnak, rosszabbodhatnak, de ma már annyit megállapíthatunk, hogy rossz termés nem lesz és minden reményünk megvan arra, hogy legalább a múlt évihez hasonló eredménnyel fogjuk zárni az esztendő.

Ez pedig igen nagy szó. Ez az isteni gondviselés, amely kezünkbe adja a lehető legerősebb fegyvert, az ételt, a táplálkozást.

De nemcsak minálunk, hanem németországban is igen jó termésre van kilátás, ezenkívül pedig Orosz-Lengyelország óriási szántóföldjeit is bevetették és megművelték a „hódító” nemzetek csapatai és így a középponti szövetségeseink megint fittvet hányhatnak az angol kiéheztető politikának, amelynek sikertelenségét, eredményte-

lenségét előbb-utóbb maguk az angolok is kénytelenek lesznek belátni.

Mi úgy hisszük, hogy a döntő győzelmet nem is fegyverrel fogják kivívni. Amit fegyverrel, amit a harctéren ki lehetett vívni, el lehetett intézni, azt a központi hatalmak csapatai és fegyverei már valóban elintézték, a katonai helyzet már megdőnthetetlenül a mi győzelmünket hirdeti és ha az entente vezető politikusai még mindig nem akarják belátni, hogy a további küzdelem hiábavaló, az nem azért van, mert a hadiszerencse megfordulásában reménykednek, hanem azért, mert még mindig azt hiszik, hogy kiéheztetési tervüket sikerre vihetik.

Ha az új termést is betakarítottuk és átváltjuk erőre, ellentállásra, akkor valószínűleg felül fog kerekedni az entente vezetőinek is a józan belátás és megfogják érteni, hogy a természet és az égi hatalmak mi mellettünk szóltak bele a küzdelembe és ezek az égi hatalmak minden blokádnak, minden kiéheztetés ellen megvédik a központi szövetségeseket.

Én is jártam arra.

(Folytatás.)

V.

Valami olyan titkos vágyakozás féleit éreztem magamban arra, hogy egyszer egy nagyobb város elfogatásában is résztvehetnék, amelyben nemcsak a megszokott lerongyolódott galíciai parasztek bizalmatlan tekintete fogad bennünket, hanem valami más, valami szebb, amely nem azt juttatja eszünkbe mindig hogy érdemes-e azt a temérdek jó magyar vér folytatni ezekért az inkább ellenséges érzületű s egyébként is végtelen rossz benyomást keltő lakosokért? Egy visszafogalt várost szerettem volna látni, ahol eléje jönnek üdvözölni a felszabadított, örömet-nevelő arccal, boldog tekintettel.

Mert, bizony Isten, az már majdnem elkeserítette az embert, hogy a falvakban milyen barátságosan, mondhatni ellenséges érzülettel fogadtak bennünket, dacára annak, hogy maguk mesélték, micsoda hallatlan uralmat vitték végbe a muszkák némely helyen s természetesen a legkisebb dolognak azt vitték hogy a körülbelül nyolc-tíz hónapi idegen járam elfeledtette velük teljesen a női becsület fogalmát.

Junius végén aztán ez a kívánságom is kielégítést nyert. Egyik hajnalban századparancsnokom parancsot küldött, hogy válasz-

szak ki tiz lehetőleg önként jelentkező honvédet a szakaszomból egy altiszttel, a többit pedig adjam át a szolgálatvezető őrmesternek. A kiválasztottakkal jelentkeztem minél előbb nála.

Bevontam a táboriőrsöt, melyet szakaszom adott s felszólítottam őket jelentkezésre. Egy kis huzavona után jelentkezett is tiz ember, az altisztek meg majdnem mind jelentkeztek. Persze, csak egyiket vittem magammal. Megtöltöttük kulacsainkat vízzel, a legényem egy üveg feketekávé is készített s mindenre elkészülve jelentkeztem velük századparancsnokomnál. Már várt térképpel a kezében. Komoly képpel adta elő a következőket: „Jelentés érkezett, hogy az ellenség az éj folyamán elhagyta állásait és észak felé vonul vissza. Ezredünk üldözni fogja. Hadapród úr embereivel ezredelőjárór lesz! Kötelessége megállapítani, meddig vonult vissza az ellenség s hol állapodott meg. Végső cél, a Dnyeszter partja H. városban. Ha eddig elér annélkül, hogy az ellenség feltartóztatja, küldjön jelentést. Az ezred a berajzolt uton követi őnt. Megértette?”

— Igen — feleltem és elkértem tőle a térképet. Elbucszunk s elindultam.

Tehát egy város végre a cél! Oly könnyűnek tetszett a hátizsákom, pedig máskor izdadtam alatta. S a titkos izgalom meggyorsította lépteimet. Pedig egy kis csetepaténk is akadt utközben az erdőben egy kézigránttal felszerelt orosz járőrrel, ami nagyon

szerencsésen végződött, mert éppen a gránát hajítót találták vállon a honvédek s a gránát az oroszokra vált végzetessé, közöttük explodált. Erre aztán megadták magukat. Jelentéssel és két honvéddel vissaküldtem őket, a sebesülteket pedig az ut szélére fektettem, hogy a mögöttünk jövő ezred felszedje őket.

Mi pedig folytattuk utunkat. Reggel hétre értünk a város szélső házaihoz. Nem csatlódtam. Nagy tömeg várt már bennünket, tejjel, enni-innivalóval, gyönyörű fehér kenyérral. De öreg zsidók aggódva kértek bennünket, hogy ne menjünk még be a városba, mert sok orosz van még ott, akik most vonulnak vissza, a Dnyeszter tulsó partjára.

Gondolkodóba estem vagy egy pillanatra, de mikor körülnéztem s csinos leányfejek pirulókérdő tekintetével találkozott szemem, eszembe jutott rögtön a parancs is: „Cél a Dnyeszter partja!”

— Puskát a kezébe! Laza vonalba fejlődve indulj utánam! — adtam ki feleletül a választ.

Nekivágtunk. A lányok rózsákat hajigáltak utamba, öreg zsidók könnyezve néztek utánunk, én pedig mosolygó, biztató tekintetekből üdvözölve büszkén jártam arra, ahol pár órával ezelőtt lehajtott fejű muszkaregimentek futottak.

(Folytatom.)

Zób Mihály.

Ma nézze meg a JUDÁST az Apolloban.

A viszontlátás.

Irta: Boda Béla őrmester.

Két évvel ezelőtt, mikor a kisbíró elővette száraz, hamis dallamu dobját, hogy közhírré tegye a szomorú valóságot, nem gondoltam, hogy e »valóság« ily hosszú időig közlünk éljen, régi boldogságunk ily hosszú időig számüzve legyen, husz hónapig megszakitás nélkül voltam a harctéren.

Április 3-án hirtelen, váratlanul érkezett egy távirat, hogy minden századtól, — még a frontról is 10 százalék 14 napra szabadságot adják. Harmórcan állunk tíz perc múlva raporton s ki-ki igazolta jogcímét a szabadságra.

Még aznap este holdvilágos csendes éjben utra keltünk.

Hogy milyen érzés, gondolat foglalkoztatott, nem tudom leírni Albánia utatlan hegyeit még ily ambícióval, vidáman eddig még sohasem jártam.

A csunya mocsaras táj oly szépnek tűnt fel előttem. Nem éreztem az illatot, sőt nem is láttam a már rég oszlásnak indult szerb lovak görhes, hiányos maradványait... A csörgő kigyók sziszegtek, de ma még azok is kitértek előlem, tán megéreztek, meghalották szívem hangos dobogását.

Önkéntlenül is dallamot zengett ajkam. Hej, pedig de szokatlan lehetett a mocsaras, illatos tájnak e dallam! A háború ideje alatti még eddig nem nyílt dallamra ajkam.

Ezen éjjel 64 kilométer utat gyalogoltam. Már a hold is elbujt, egyenként a csillagok is elhagytak s én csak mértem a kövek magasságát, hosszát, sőt már a nap is lesekedett, én csak mentem, mentem.

A skuteri vártetón ült már a nap, mire a kikötőbe értem és alig néhány perc múlva már indulni is kezdett velem a Skuteri-tó szabadságosokkal megtelt hajója. A skuteri napnak bucsut intettem, a magyarországi viszontlátásig...

Hat nap, hat éjjel hajón, autón, gyalogvonaton utaztam. Mikor a Száván átrobogott a vonat velem, könnyeim pataként hullottak... látva a sík rónát, a buza, a rozs vetéseket, a szép magyar földet. — Mi tagadás benne, Gyékényesen kiszálltam és megcsókoltam e szent Haza édes földjét.

Mert már könnyeim nem tudtak felszáradni... nem hittem, hogy megegyszer lássam a bölcsőmet, szeretett Hazámat.

Gondolataim elfoglaltak... láttam előttem kis szobámot egyszerű butoraival, festményeimmel a falon... Lacikámat amint fut elém... mit gondolnak? Nem várnak, hisz azt írtam, ismét nem sikerült, ne várjanak, tán éppen ma kapta meg Licikém a levelet.

Ilyen és hasonló gondolataimat megzavarta egy hang: »Rigács kiszállni kérem!«

Ész nélkül ugrottam fel és leszálltam... »Ni a tanító úr, jaj Istenem a tanító úr!« Ilyen és hasonló felkiáltásokat hallottam s már ott is voltak 4—5 tanítványom csókolták kezeimet... ismétlem még könnyeim nem száradtak fel.

Volt kiséretem... egész kis tömeg, mire az iskola kapujáig értünk... Talán mondanom sem kell, már bejelentették... apróságaim futva közeledtek, sikoltoztak, ujjongtak! Mind a három nyakamba ugrott és így léptem be a kapun. Licikém az ajtófélfára támaszkodva, kezében egy levelet szorongatott s halvány arcával oly különösen nézett... szinte megjárodtem... nem igaz ám ami ama levélben íródott, nézz Licikém megjárodtem, ocsudj fel!

— **Köszönet.** A hadbavonultak családjainak támogatására az összeget f. évi május hóra befizették: Böhm Pál, Cserny Mária, Csonka Antalné, Farkas Istvánné, Horvát Imre, M. Kossa Guszlávné. — Dr. Kellemen Károlyné.

A haragvó Balaton.

A Balaton, a nyugodt magyar tenger megint kiöntött medréből, a parti sétányokat, kerteket s a villákat egy méteres vízzel borította el mintha csak érezné a vad időket, mintha csak az volna a hite, hogy most neki is szerepelnie kell a pusztulás és a pusztítás viharos áradatában. De egészen bizonyos, hogy a Balaton sok kárt tévő áramlásának háborus okai nincsenek, még a babonások szemében sincsenek.

Egészen más okok készítették a »magyar tenger«-t arra a dühös haragra, hogy medrét elnyagya és a villák és a laukás legelőket tájait egyaránt elöntse. Égbekiáltó igazságtalanságok történnék a Balatonnal évtizedek óta. Sokszor szót is emeltek emiatt egyes naiv rajongók, de persze magyar szokás szerint csak elszigetelten, aztán megint gyorsan elhallgatva, még mielőtt a felszólalásnak bármilyen visszhangja keletkezett volna.

Egész őszintén: a Balaton most azokon állt boszút, akik, szerintünk, leginkább hibásak abban hogy a Balaton kiöntése egyáltalán megtörténhetett, valamint hibásak az egész balatoni kérdés rendezetlensége miatt. Azokat a vármegyéket értjük, amelyekhez a Balaton tartozik. E derék és törekvő magyar vármegyék csodálatosképpen alig tettek lépéseket a mindenkori kormányoknál hogy az elhanyagolt balatoni kérdés ébren tartsák. Minden tevékenységük kimerült a helyi erőket esetleges felhasználásában, de soha odáig nem vitték a dolgot, hogy a Balatonból országos kérdést csináljanak.

Nem akarunk túlzásba esni, de egészen bizonyos, hogy kincseit és mérhetetlen szépségeit tekintve a Balaton olyan horribilis nemzeti vagyont képvisel, persze kiaknázatlan vagyont, amit jóformán nem is lehet fölbecsülni. E horribilis vagyont kiaknázása abszolút semmiféle történet eddig. Ha mutatkozott fejlődés a Balaton partjain, ez a haladás önmagától történt, és nem tulozunk ha azt látjuk, hogy a balatoni vasut alig segített a közlekedési mizériákon. E vasutvonal csupán akkor felel meg a céljának, ha az egész Balatont körül fogja. Valójában a Balaton partja körül ma is a leghiányosabb a közlekedés. Kellő gondoskodás nem történt arról sem, hogy a külföld érdeklődése állandóan felszínre tartassék. És végül hogy csak a nagyobb mulasztásokat említjük föl, a Balaton partjainak kultiválásában is rengeteg a mulasztás. Rendezett viszonyok között hiszen ilyen árvíznek egyáltalán nem volna szabad előfordulnia.

A háborus konjunkturák ugyan, fájdalom, nem alkalmassak arra, hogy e nagy horde-rejű kérdéssel maradandó eredmények nézőpontjából foglalkozzunk, mégis konstatalni kell a mostani árvíz alkalmával ezeket a mulasztásokat. Bár úgy történnék, hogy az árvíz után a pusztulás helyén remélhető megtermékenyülés a Balaton elhanyagolt kincses jelentőségét is minél hamarabb megermékenyítené. Persze, addig még sok víz lefolyik a Sión és sok halat kibalász a kizárólagos joggal felruházott halászó társaság, sok kis lány fog még sirni a Balaton partján, de sok hajó nem megy Siófokra, mert a közlekedés aligha fog megjavulni a Balaton pedig majd visszahúzódik medrébe és tovább ragyog, mint valami elhanyagolt tündérszép asszony.

A nagy tusa.

Izzó és forró a levegő, nemcsak a küzdő felek között, de izgatott nem egy semleges állam is. Lehet, hogy talán egy új ellenséget is kapunk. Eggyel több vagy kevesebb, az ma már nem számít. Ki is harcoljuk azt a nagy tusát, amelyet a mesebeli lovag folytatott mindenki ellen, s utnak indulva, leverte az összes ellenségeit, hogy azután magának békét teremtsen.

A békéért küzdünk mindnyájan, melyet csak ma tudunk értékelni, midőn lát-

juk, hogy mit jelent a háború. Ez fogja különben megpuhítani ellenségeinket is, akik szintén végigszenvedik ezt a retentő kálváriát, de sokkal súlyosabban szenvedik végig, mert legyőzötteként fognak kikerülni ebből a nagy tusából. Ma nincs oly sok vér, nincs oly sok pénz, melyet fel nem kellene áldoznunk azért, hogy a jövőben ne csak magunknak, hanem utódainknak is biztosuk a a megbecsülhetetlen békét.

De az ország meg is mozdult és érzi ennek a nagy tusának jelentőségét és ma már szinte szükségességét, ezrivel tudul, hogy lerója köteleességét a haza iránt. Ed-dig is azon eredmények, melyek már tudomásunkra jutottak, bizonyítéka lankadatlan erőnknek, s hazafias lelkesedésünknek.

Ne is csüggedjünk? Ne fásuljunk el, mert igen kell vigyáznunk arra, hogy kicsinyes dolog miatt ne tegyük kockára az eddigi nagy küzdelmekkel hiharcolt fényes eredményeket.

Nemcsak a gazdagnak, de a kisembereknek is köteleességük tehetségükhöz mérten a jegyzés előmozdítása, ne gondolják azt, hogy azzal a csekély összeggel, melyet módjukban áll jegyezni, nem segítenek az ügyön, mert hiszen a lavina sem mindjárt egy hatalmas tömeg hanem kicsibe kezdődve, mint gyorsabban hőmpölyög le, mindig nagyobb és nagyobb tömegeket ragadva magához, erejével emberfeletti pusztításokat tud véggezni, épp így a kicsi jegyzések százezrekké, milliókká, sőt milliárdokká, válnak meghazutolva az egyéni csekélységüket.

Amit a hőtömeg ereje pusztító, s kiszámíthatatlan erősségű, épp úgy a kisemberek kis lökéje egyetttéve emberfeletti erő tudnak a nemzetnek kölcsönözni.

Halk májusi dal.

Ez a dal bús, halk és szenvedő...
Bánatomra csipkés szemfedő...

Künn enyhe szél suhan a fák alatt:
S a réten kék virágok hajtanak...

A május szép volt... nem a mostani...
S drága volt... fájna is elmondani.

Emléke enyém... mindig az marad...
S visszaküld rám egy bágyadt sugarat...

A május szép volt... hullott a virág...
S most megrettent, gyászos bús a világ.

Gond találja mindenütt otthonát...
És véreznek a drága katonák.

Németh Böske.

H I R E K.

— **Kinevezések.** A fiatakkornak feletti bíraskodásáról alkotott törvényben foglalt felhatalmazás alapján a 18 éven aluli büntettes fiatakkoruk részére az ítélőtáblai székhelyeken felállított felfigyelő hatóság tagjait 3 évi; s ennek lejártával ismételtén 3 évre meghoszabbítható időtartamra az igazságügy-miniszter a páronás egyesületek — ugyszintén egyéb jóteknony egyesületek tagjai közül szokta kinevezni. A sümegi járásbírószág területére is kiterjedő működési körrel bíró győri felfigyelő hatóság tagjaivá az 1918 december 31-ig terjedő időtartamra jelenleg kinevezte Sümegről: Cserny Máriát, dr. Kellemen Károlynét, özv. Kúzdí Árpádnét, dr. Nagy Istvánnét, Német Annát, özv. Riszner Ferencné, Vendel Jánosné, Bánfi Alajost, Éles Károlyt, Kiss Piuszt és Sümegi Tivadart; Zalaszentgrótról pedig: Bollinger Irént, özv. Paál Vik-

tornét, özv. Ross Lászlónét, Rössler Gyulánét, Barta Albertet és Schneller Jenőt, végül Csabrendekről: Farkas Sándornét, dr. Lengyel Arminét, Pataky Terézi, Takács Ferencné, dr. Winkler Sándornét és Talos Edét. — A kinevezettek f. hó 4-én jelentek meg Csonka Antal kir. járásbíró előtt, a ki üdvözölte őket és vázolta előttük tisztsgüggükkel járó feladatuk szép és magasztos voltát, mely után letették a részükre előírt hivatalos esküt.

— **Tűzér temetés.** A helybeli tűzérnek egyik közvilágozó Kamarnický Dániel rövid szenvedés után a helybeli kórházban meghalt. Temetése f. hó 12-én d. u. 4 órakor ment végbe. Temetésére kivonult a tűzérsegély egy díszszakasza, valamint a tisztikar. A fiatal tűzér ravatalát borította a kórház igazgatójának, ápolójainak, és a tűzérsegély koszorúja. Nyugodjon békében a magyar földbe.

— **A 19-36 évesek új sorozása Sümegyen.** A 19-36 évesek új sorozását Sümegyen Kovács Boér Gusztáv 20-as honvédeztetés végzi. A sorozások május 29-től június 1-ig lesznek.

— **A kárpáti falvakért.** A sümegi áll-reáliskola által kiadott képes lev. lapok elárutásából befolyt tiszta jövedelem 40 korona, amely összeget az intézeti igazgató Az Újság kiadóhivatalához beküldött a Kárpátokban elpusztult falvak segítésére.

— **A közéletmezésen,** jót lendített a püspöki uradalom üdvös gondolata, hogy a hatóságai mérszártszékben hétről hétre birka-hust méretnek ki. Bárkitől eredt az eszme, mindenesetre dicséretet érdemel, mert a közönség mely már hosszú hetek óta nem látott sertés-hust — mégis izletes ételhez jut és olcsón. Ami pedig igazán nagy szó ebben a mai háborús drága világban.

— **Mennyit rekvirálnak Zalában?** Tudvalevő, hogy a kormány az elrejtett gabonakészlet fókutatását és rekvirálását erélyes kézzel fogantatotta. Ennek köszönhető, hogy Zalamegyéből összesen tizenegyezerháromszáz métermázsas buza ötezer mázsas rozs, 300 mázsas árpa, 600 mázsas zab, 4770 mázsas kukorica, 340 mázsas buzaszisz, 542 mázsas bab és öt mázsas borsó került az elrejtett készletekből országos fogyasztásra. Ennek a mennyiségnek Budapestre, a Haditermék raktárába való szállítása most van folyamatban. A haditermék r. t. viszont Zalavármegyére egész lisztiszükségletének fődözésére eddig mindössze 60 vagon lisztet küldött az ország különböző részeiből. Még ma se tudjuk megérteni, miért kell a zalai lisztnak Budapestre utazni, mikor nagy része ugyanis visszajön onnan. El lehet képzelni, hogy a kétszeres szállítás mennyi munkaerőt emészt föl, mennyi vagyont költ le, mily drágává teszi a kenyérünket.

— **Szerencsétlenség a Csizmazia féle üzletben.** Súlyos kimenetelű szerencsétlenség történt f. hó 11-én reggel 7 órakor Csizmazia István vaskereskedésében. Vaskó János 66 éves vincellér, ki gazdájának Talabér Károlynak drótszeget ment bevásárolni az üzletbe a láncartató melynek súlya 10 q volt eldőlt és oda nyomta a pulhoz. A segéd ki a láncartatóról éppen láncot akart levenni ijedve vette észre, hogy az elferdül. Kiabált is hogy vigyázzon az öreg de már késő volt, teljes súlyával ráesett. A kiabálásra befutottak az üzletbe és az uccán posztoló katonák kiemelték rettenetes helyzetéből. Kohlman Miksa mészáros kocsiján szállították lakására, hol az első segélyben Dr. Gross Vilmos orvos részesítette. A szerencsétlen embert lakásán ápolják. A nyomás következtében belső zuzodást szenvedett. Balesete súlyos de nem életveszélyes és felgyógyulásához hosszabb idő kell. A hatóság megindította a nyomozást, hogy vajon kit terhel a felelőség.

— **Husvét a fronton.** Egy sümegi 20-as honvéddaprod, ki már a tizenharmadik hónapot tölti az orosz harctéren, megírta nekünk, hogyan ünnepelték a husvétot a fronton. „Husvét vasárnapján — írja — korán reggel szokatlan élénkséget, mozgást észleltünk az ellenséges rajvonban. Több

fégyvertelen orosz jelent meg a dekungjuk fölött s valamit átkialtoztak hozzánk, miközben fehér zsebkendőiket lobogtatták. Megkérdeztük tőlük, hogy mit akarnak Erre egy fehér kendőt lengető fégyvertelen csoport közeledett felénk és mikor eléjük mentünk, arra kértek bennünket, hogy mivel nekik is husvétjuk van, üljük meg békeségben az ünnepet. Mi az ajánlatot felsőbb engedély folytán elfogadtuk s így az ünnep alatt teljes csend uralkodott a frontonkon, egyetlen ágyu- vagy puszaszó sem hallatszott s úgy az orosz rajvonban, mint a miénkben vig muzsikaszóval és énekléssel ünnepeltük a husvétot. Olyan békeség volt közöttünk, mintha csak nem is háborúban lettünk volna. Az oroszokkal össze is jöttünk és beszélgettünk is velük, sőt meg is ajándékoztuk egymást. A muszkák hazuról küldött kalácsot, pirostojást, cigarettát osztogattak ki közöttünk, amit mi borral, rummal, konzervvel és kenyérral viszonzottunk. Mondhatom, a muszkák nagyon biznak abban, hogy nemsokára vége lesz a háborúnak s azt emlegetik, hogy hamarosan fégyverszűnet lesz.

— **Az altisztek családi illetményei és a kincstári követelések.** A hivatalos lap tegnapi száma két honvédelmi miniszteri rendeletet közöl. Az első azoknak az altiszteknek a családi illetményeit szabályozza, akik tényleges szolgálat önkéntes folytatására csak a mozgósítottság tartama alatt jelentkeztek, a másik pedig megállapítja, hogy kell nyilvántartani a kincstárral szemben támasztott követeléseket.

— **Gáli bejelentés.** Azok akik még eddig gáliszükségletüket nem jelentették be f. hó 17-ig a városházán bejelenthetik.

— **A váltók és kereskedelmi utalványok óvási határideje.** A hivatalos lap tegnapi száma kormányrendeletet közöl a váltók, kereskedelmi utalványok és közraktári jegyek bemutatásának és az ily papirokra vonatkozó óvás felvételének határideje tárgyában. A rendelet közli, hogy a lejárat, valamint az 1916. évi augusztus 31. napjáig bezárólag lejárt váltó, kereskedelmi utalvány és közraktári jegy tekintetében a fizetés végetli bemutatásra és a fizetés hiánya miatti óvás felvételére a korábban kiadott moratóriumfeloldó és azt kiegészítő rendeletekben megszabott határidőt a kormány a jolyó évi szeptember 4-ig meghosszabbította. Ez a rendelet nem érinti a halasztás alá eső váltók, kereskedelmi utalványok és közraktári jegyek tekintetében a moratóriumi rendeletekben és moratóriumfeloldó rendeletben megállapított szabályokat.

— **Nyomdaipar anyagok drágulása.** A könyvnyomdai és könyvkötészeti nyersanyagok ára elsejétől fogva 30 százalékkal ismét emelkedett. A háború óta ezek a cikkek a következőképp drágultak: A fogalmazó papír 150 százalékkal, a simított nyomópapír 120 százalékkal, színes papírok 130 százalékkal, famentes papír 140 százalékkal, pelúr (átíró) papír 160 százalékkal, gépiró papír és levélpapír 90 százalékkal, csomagoló papírok 150 százalékkal, könyv- és okmány-papír 100 százalékkal, kartonok 125 százalékkal, levélborítékok 95 százalékkal, festéknagy 600 százalékkal, keményítő 200 százalékkal, dekli 120 százalékkal, könyvkötő-váson és spárpa 190 százalékkal, enyv 120 százalékkal, olaj 150 százalékkal, terpentin 155 százalékkal, fűző-drót 50 százalékkal, finom rud-on 1100 százalékkal drágult meg. Na csodálkozzék tehát senki azon, ha a régi árban nem tud a nyomdász szállítani.

— **Német turisták a Dunántúlon.** Nemrégiben Németország kezdeményezésére tárgyalások indultak meg német, magyar és sztrák közös idegenforgalmi vállalkozás alapítása céljából. Ennek az akciónak az a célja, hogy Németországot, Magyarországot és Auszriát egységes idegenforgalmi és turisztikai területté tegye. — A németek Magyarország vidékeiből különösen a kies Dunántúlt, itt is a vadregényes Bakonyt és a csodaszép Balatont, továbbá a Kárpátokat és az Aldunát akarják főkarolni s az egész világ előtt ismertté tenni. Amint értesültünk,

az idegenforgalmi vállalkozás csak a háború után kezd meg működését, de már az idén is nagy számba jönnek német családok és turisták Magyarországra, főképen pedig a Dunántúlra s így a magyar tenger nemzetközi jelleget fog ölteni. Talán azt érezte meg a mi szép Balatonunk, amikor annyira megduzzadt, hogy immár sehogy sem fér a bőrébe s elnyeléssel fenyegeti a remek partokat.

— **Köszönet.** A Kárpátokban elpusztult falvak javára adományoztak: Kleinkauf György, helybeli Jótékony-Nőegyesület a helybeli Takarékpénztár 10-10 Kt; a helybeli Népbank 5 Kt; Hettyey Endréné 4 Kt; Cserny Mária, Csonka Antal, Darnay Ida, Eitler Vilma, Eitner Jenő, Epstein Ödön, Jankó Árpád, M. Kossa Gusztávné, Kristinkovich József, Kovács Mihály, Kiss Pius, Lukovich Gábor dr., Nagy István dr., Orzechowszki Róbert, Pfeiffer Izák dr., Sümegi Tivadarné, Steiner Simon, Szijártó Györgyné, Vendel Jánosné 2-2 Kt; Bauer H. Sándor Beldicki Kálmánné, Beck Anna, Bellehem Vendelné, Csizmazia Istvánné, Funt Sándor, Fürst János dr., Fischer Samuné, Gold Teréz, dr. Gross Vilmosné, Geiger János, György Elek Horvát Imre, Havranek János, Halász Kálmán, Hettyey Lajos, Jakab Imre, ifj. Joós Antal, Jankó Lajos, Kiss Antal, Kohn Lászlóné, Korbélyi Ferenc, Klein Mór, Kazár Manó, Korein és Winkler, Láng Sándor, Malomszky János, Mautner Adolf, Mathlakovszki, Magután Fülöp, Németh Marika, Neumark Mihály, N. N., Rédei Lajos, Steiner Ignác, Solyomi Tivadarné, Schmidt Antal, Schädler Béla, ifj. Tóth Józsefné, Tóth Lajosné, Talabér Lajos, Tamássy János, Tiborcz István, Végő József dr., Wirth Jakab, Zob Endréné, 1-1 Kt; Böhm Gáspárné, Marth Lajos, Németh Lajosné 60-60 fillért, Bauer Árpád, Böhm Pál, Böhm József, Fielwahr Henrik, Isaac Lajosné, Lukács Gábor, Steiner Lajosné, Vértessy Béláné, Wesulik Nándor 50-50 fillért, Krafer Ferencné, Kolin Sándorné 40-40 fillért; olvashatatlan aláírás 30 fillért. — Az adományokat köszöni Kellemen Károly dr. kir. igazgató.

MOZI.

Szenzációja van ma az Apollo mozgószínháznak. A Svéd mozgófénykép ipar remeke, a *Judas* c. tragédia kerül bemutatásra. A filmet néhány héttel ezelőtt a budapesti Apollo mutatta be teljes két héten át a közönség óriási érdeklődése mellett. Ajánljuk, hogy a remekül összeállított műsort a közönség nézze meg.

A jövő héten a Nordisk Film. Comp ujdonsága, a *Fehér ördög* c. bűnügyi dráma kerül bemutatásra. Ezt a filmet nem kell közönségünknek külön dicsérni. A *Fehér ördög* kritikája olyan, hogy az külön dicséretre nem szorul. A *Fehér ördög* főszereplője Carlo Wieth, a legjobb mozsztinész.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor

Hirdetéseket

jutányos áron elfogad

a kiadóhivatal.

MEGHIVÓ.

A »Csabrendeki Takarékpénztárral Egyesült
Önsegélyző Szövetkezet«

folgó évi május hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor saját helyiségében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. szövetkezeti tagok ezennel meghívotnak.

Csabrendeken, 1916. május 10-én.

LÖB IGNÁC s. k.
titkár.

BARCZA LÁSZLÓ s. k.
elnök.

Tárgyak :

- 1) A jegyzőkönyv hitelesítésére 2 szövetkezeti tag megválasztása.
- 2) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság az 1915-ik üzletéről.
- 3) A mérleg megállapítása.
- 4) A felmentvény megadása.
- 5) Az igazgatóság 3, a felügyelő-bizottság 1 évre leendő megválasztása.
- 6) Netáni indítványok.

Jegyzet: Az évi zárszámadások az intézet helyiségében bármikor megtekinthetők.

Felnőtt, értelmes
kisasszonyt

azonnali belépésre al-
kalmaz

Würzburger cég.

PAPIR szalvéták

fehér és színes
100 darab K 1:50-től
K 3:50-ig.

Kapható: **Horvát Gábor**
papirkereskedésében Sümegen.

Nagyobb családi ház

istállóval, mellékhelyiségekkel Sümegen, f. évi július 1-ére kiadó.
Felvilágosítást az alsófakösi gazdaság intézője (posta Hahót) ad.

Steckenperd- liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a. Elbe.
egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepülő ellen elismert hatásánál fogva s a 40- és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerővel! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszerüzletekben stb. — Hasonlóképpen kitiűő Bergmann Manera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitiűő szer női kezek gondozására.

Mindenkinek látni kell
az Apolloban a
JUDÁST

➡ Mérsékeltlen felemelt helyárak! ➡

„ATLAS” ASBESTCEMENTPALA

versenyen kívül legkitűnőbb
minőségű tetőfedő anyag.

Azonnali szállításra

minden mennyiségben kapható.

„ATLAS” Asbestcementpalagyár Részv.-Társ.

Sürgőnycim: Palatlas Budapest.

Telefon: 179-60.

Központi iroda: Budapest, V., Dorottya-u. 6/a. Gyár Budafok.